

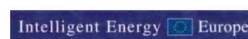
Seminarium Biogaz 2009

**Produkcja i wykorzystanie
biogazu rolniczego
Przegląd krajowych prac
i możliwości wykorzystania
doświadczeń europejskich
w Polsce**

19.06.2009

**Warszawskie Centrum Targowe
EXPO XXI w Warszawie**

www.ieo.pl/seminariumbiogaz

Partnerzy

**Patroni
instytucjonalni**

Ministerstwo Środowiska

Ministerstwo Gospodarki

Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy

**Patroni
medialni**

Podsumowanie Seminarium *Biogaz* '2009

19 czerwca 2009 r odbyło się pierwsze międzynarodowe seminarium „Biogaz 2009” ; „Produkcja i wykorzystanie biogazu rolniczego -przegląd krajowych prac i możliwości wykorzystania doświadczeń europejskich w Polsce”. Organizatorem seminarium, które odbyło się w Warszawskim Centrum Targowym Expo XXI, był Instytut Energetyki Odnawialnej (EC BRE C IEO). Seminarium towarzyszyło konferencji „Polityka energetyczna państwa a innowacyjne aspekty gospodarowania energią w regionie”, zorganizowanej w tym samym miejscu dzień wcześniej przez Związek Pracodawców Warszawy i Mazowsza oraz Mazowiecką Agencję Energetyczną we współpracy z Instytutem Energetyki Odnawialnej.

Patronat Medialny nad Seminarium objęły czasopisma: Czysta Energia, Ekopartner, Forum Eksploatora, Glob Energia, Agroenergetyka i Fundusze Europejskie, oraz vortale: agroenergetyka.pl, energieodnawialne.pl, biogazownierolnicze.pl, ogrzewnictwo.pl, windpower.pl.

Patronat Honorowy nad seminarium objęli: Wicepremier i Minister Gospodarki Pan Waldemar Pawlak, Minister Środowiska Pan Maciej Nowicki, Marszałek Województwa Mazowieckiego Pan Adam Struzik, Prezydent Warszawy Pani Hanna Gronkiewicz – Waltz, Ambasador Danii Pan Hans Michael Kofoed-Hansen, Ambasador Szwecji Pan Dag Hartelius, Ambasador Austrii Pan Alfred Längle, Ambasador Niemiec Pan Michael H. Gerdts.

Partnerami seminarium zostały firmy Vogelsang i Mysak wraz z belgijską firmą Enprotech.

Seminarium skierowane było do krajowych i zagranicznych deweloperów, inwestorów, dostawców urzędów, przedstawicieli przemysłu oraz władz samorządowych

różnego szczebla, zainteresowanych inwestycjami w biogazownie. Impreza organizowana w tym roku po raz pierwszy ma mieć w przyszłości charakter cykliczny. Wzięło w nim udział prawie 100 osób w tym goście zagraniczni m.in. z Austrii, Niemiec, Danii, Szwecji, Belgii i Francji oraz Irlandii. Seminarium było podzielone na bloki tematyczne dotyczące: zebranych doświadczeń eksploatacyjnych oraz stanu rynku biogazowego w Polsce i wybranych krajach UE, stanu rozwoju technologii oraz finansowania projektów inwestycyjnych.

Prezes Instytutu Energetyki Odnawialnej Grzegorz Wiśniewski w prezentacji inauguracyjnej seminarium przedstawił stan rozwoju rynku biogazowego w Polsce i UE na bazie wyników projektu UE „EurObserver”. W chwili obecnej eksploatowane są jedynie 4 biogazownie rolnicze firmy Poldanor S.A., jednak wkrótce oczekiwane jest otwarcie kolejnych. Nowe szanse rozwoju rynku biogazowego, stwarza Dyrektywa UE - 2009/28/WE z 5 czerwca b.r. o promocji odnawialnych źródeł energii – zobowiązująca Polska do osiągnięcia 15 % udziału OZE w końcowym zużyciu energii w 2020 r, wliczając w cel zieloną energię elektryczną, alternatywne paliwa transportowe, w tym biopaliwa i zielone ciepło oraz wykorzystanie biomasy na potrzeby własne instalacji OZE. Taka konstrukcja nowego celu ilościowego daje szanse dla biogazu, który może być wykorzystany bezpośrednio i pośrednio na wszystkich trzech rynkach końcowych nośników energii (energia elektryczna, ciepło, transport), a wykorzystanie ciepła i energii elektrycznej na potrzeby własne biogazowni będzie się także wliczało do realizacji celu krajowego. Ważnym etapem, który zadecyduje o sposobie realizacji tych wytycznych na rynku krajowym, będzie planowane do ogłoszenia przez rząd do końca czerwca 2010 r. tzw. planu działań w zakresie energetyki odnawialnej do 2020 r.. Mają w nim być wyszczególnione udziały poszczególnych nośników energii OZE w osiągnięciu tego celu oraz poszczególnych rodzajów OZE. Oczekiwane jest również wprowadzenie nowego systemu wsparcia m.in. poprzez nowelizację prawa energetycznego, która zadecyduje o opłacalności inwestycji biogazowych w najbliższych latach. Obecny projekt polityki energetycznej do 2030 r. przewiduje osiągnięcie 15% udziału energii z OZE w końcowym zużyciu energii w 2020 r. ale nie zakłada znaczącego dalszego wzrostu po 2020. W prognozach produkcji zielonego ciepła biogaz znacznie ustępuje biomase stałej, natomiast w produkcji energii elektrycznej również energetyce wiatrowej. Omówił też proponowane zmiany w Prawie energetycznym, które mogą być korzystne dla biogazu, ale niekoniecznie wystarczające. Prezes Wiśniewski, porównując stan rozwoju sektora biogazu z 2009 i energetyki wiatrowej sprzed z 2001 r., stwierdził, że inwestycje biogazowe jako mniejsze, droższe na jednostkę mocy zainstalowanej i w obsłudze i bardziej skomplikowane w realizacji a zwłaszcza w eksploatacji wymagają większego wsparcia aby móc konkurować na rynku zielonej energii elektrycznej. Obecnie jednakowy dla wszystkich technologii OZE system wsparcia zielonej energii, wymaga szczególnie optymalizacji inwestycji w produkcję biogazu, większego zwrócenia uwagi na sprawność biogazowni i niskie koszty substratów, a nie tylko maksymalizacji wysokości pozyskanej dotacji na inwestycje.

W kolejnej prezentacji dr Gerd Carsten Hoher z Ministerstwa Żywności, Rolnictwa, Ochrony Konsumentów i Rozwoju Regionalnego Dolnej Saksonii, przedstawił rynek OZE w Dolnej Saksonii i w Niemczech. Dolna Saksonia posiada obecnie w eksploatacji ponad 700 biogazowni o łącznej mocy zainstalowanej 365 MW_{el} i w tej kategorii jest liderem wśród landów niemieckich a pod względem liczebności biogazowni ustępuje jedynie Bawarii, gdzie jest prawie dwukrotnie więcej obiektów, choć o niższej mocy. W Niemczech jest obecnie 4780 biogazowni o mocy ponad 1400 MW_{el}. Biogazownie w Dolnej Saksonii stanowią 18 % liczby biogazowni w Niemczech i reprezentują ok. 25 % mocy zainstalowanej w biogazowniach w całym kraju. Podstawowymi substratami do tamtejszych

biogazowni są rośliny energetyczne, których uprawy zajmują w Dolnej Saksonii ok. 196 000 ha., a w Niemczech łącznie 1.752.000, z czego na biogaz przeznaczone jest odpowiednio 66% upraw w Dolnej Saksonii i 29% w Niemczech. Rynek biogazu w Dolnej Saksonii szacowany jest na ok 350 mln. €/rok i zapewnia bezpośrednio ok 650 miejsc pracy, a łącznie ta liczba dochodzi nawet do 1500.

Doświadczenia Szwedzkie w produkcji i wykorzystywaniu biogazu rolniczego przedstawił dr Józef Neterowicz, Ekspert ds. Ochrony Środowiska i Energii Odnawialnej Związku Powiatów Polskich, Członek Rady Konsultacyjnej ds. Energii w Sejmie RP, Prezes firmy Radscan Intervex Polska Sp.z o.o. Porównał potencjał energetyczny biogazu z odpadów w Polsce i Szwecji. Według danych przedstawionych przez Pana Neterowicza potencjał ten w Szwecji wynosi dziś 1,3 TWh, a docelowo ponad 14 TWh, natomiast potencjał w Polsce wynosi ok. 60 TWh, z czego 24 TWh energii elektrycznej. Dominujący w Szwecji model wykorzystania biogazu polega na połączeniu zaawansowanej instalacji współprodukującej biogaz z odpadów komunalnych, osadu z oczyszczalni ścieków i odpadów rolniczych. Substraty rolnicze, z uwagi na ceny zbliżone do cen żywności i pasz stanowią jedynie ograniczony wsad, przyspieszający, wzmacniający i uzupełniający przy procesie produkcji biogazu. Popularnym zastosowaniem biogazu w Szwecji jest także po jego wcześniejszym uszlachetnieniu do postaci biometanu paliwo napędowe do samochodów CNG. W ten sposób w paliwo biogazowe jest zaopatrywane ok. 42% transportu zbiorowego w Sztokholmie, pozostałymi użytkownikami są także taksówki i samochody prywatne.

O doświadczeniach i najnowszych kierunkach rozwoju rynku biogazu rolniczego w Danii opowiedział Pan Jorgen Ballerman, Dyrektor wykonawczy Xergi A/S. Dorobek 20 letniego rozwoju rynku biogazu w Danii to obecnie system 20 dużych współpracujących biogazowni o mocy 2-3 MW_{el} oraz 50 małych biogazowni zlokalizowanych przy farmach o średniej mocy 340 kW_{el}. W dużych biogazowniach zużywane jest rocznie ok. 366 tys. t odpadów głównie z poubojowych, a także z przemysłu rybnego, drobiowego i mleczarni, co pozwala na wytworzenie 325 mln m³ biogazu rocznie. Całkowity potencjał biogazu w Danii wynosi 94 PJ, co zaspokaja 54 % zapotrzebowania gazu ziemnego i 64 % w transporcie. Jednym z ciekawych rozwiązań w zakresie systemu wsparcia rynku biogazu w Danii jest Program Biogas and "Green Growth", ogłoszony 15 czerwca na lata 2009-2012, który wyznacza cel przetwarzania 50% odpadów zwierzęcych do 2020 r. Jego realizacja ma nastąpić m.in. poprzez wprowadzenie ułatwień w lokalizacji biogazowni, zastępowanie gazu ziemnego przez biogaz w systemie grzewczym, 20% inwestycyjne dotacje (11 mln EUR./rok na 3 lata), 60% pożyczki od samorządów, wprowadzenie ceny 10 Euro centów za kWh elektryczności. Pan Ballerman przedstawił również wybrane innowacyjne rozwiązania, stosowane w Danii, m.in. efektywnego wykorzystaniu energii i nawozu w z odpadów zwierzęcych, poprzez separację faz stałej poddawanej dalej fermentacji i ciekłej zwracanej na farmę jako nawóz azotowy oraz termo-chemicznego podczyszczenia, które zapewnia ponad 20% zwiększenie efektywności wytwarzania biogazu

Doświadczenia Austriackie w produkcji biogazu rolniczego zaprezentował prof. Thomas Amon z uniwersytetu BOKU w Wiedniu. Na szczególną uwagę zasługuje system wsparcia zaproponowany w modelu austriackim poprzez ustawę Green Electricity Act 2006 – 2011, który wprowadza m.in. gwarancję ceny na 10 lat, a w kolejnych dwóch latach gwarantowane jest utrzymanie odpowiednio 75 % i 50 % tej stawki. Co istotne, w systemie austriackim cena 1 kWh jest uzależniona od wielkości biogazowni i waha się od 11,30 Cent/kWh dla biogazowni o mocy większej niż 1 MW_{el} do 16,95 Cent/kWh dla mocy poniżej 100 kW_{el}. Nowelizacja Green Electricity Act w 2009 r. wprowadza także system dodatków:

dodatek surowcowy - max. 4 Cent/kWh, technologiczny za przetwarzanie gazu na energię elektryczną po wtłoczeniu do sieci gazowej - 2 Cent/kWh, dodatek dla nowych instalacji CHP - 2 Cent/kWh. Dobrze rozwinięty system monitoringu dostarcza aktualnych danych na temat technologii, surowców i roślin energetycznych, wymagań ekonomicznych oraz zarządzania. Jak wynika z danych pochodzących z analizy dziennego wsadu w 55 biogazowniach austriackich, najczęściej stosowane są mieszanki 5 lub 4 substratów, spośród których największe zastosowanie znajdują rośliny energetyczne i gnojowica zwierzęca (65.5 %), oraz rośliny energetyczne i gnojowica zwierzęca i odpady organiczne (20.0 %). Według doświadczeń austriackich najpoważniejszym problemem eksploatacyjnym jest mieszanie wskazywane jako słaby punkt przez 32 % biogazowni, dlatego zalecana jest instalacja 2 lub 3 mieszadeł w każdym fermentorze, połączona z zastosowaniem szybkiego i wolnego mieszania. Perspektywy rozwoju rynku biogazowego w Austrii to produkcja wyselekcjonowanych roślin energetycznych w systemie rotacyjnym bez konkurencji z uprawami na cele produkcji żywności i pasz, wykorzystanie biogazu jako paliwa transportowego oraz biorafinerie biogazowe.

Prezentację doświadczeń firmy Poldanor S.A w budowie i eksploatacji biogazowni rolniczych w imieniu firmy Poldanor przedstawiła Pani Anna Oniszk Popławska z Instytutu Energetyki Odnawialnej, Główny profil działalności Poldanor S.A to chów trzody chlewnej i produkcja pasz. Firma stała się pionierem w budowie i eksploatacji biogazowni rolniczych w Polsce i autorem własnych rozwiązań w procesie technologicznym produkcji biogazu. Dotychczas firma jest w posiadaniu 4 pierwszych biogazowni rolniczych w miejscowościach Pawłówko 0,725 / 0,980 [MWel / MWc], Płaszczycza 0,625 / 0,692 [MWel / MWc], Kujanki 0,330 / 0,330 [MWel / MWc], Koczała 2,126 / 2,176 [MWel / MWc] i planuje budowę 9 kolejnych o łącznej mocy elektrycznej 8, 2 MW i cieplnej 8,6 MW. Innowacyjnym rozwiązaniem, które znajduje zastosowanie w biogazowniach Poldanor jest uzysk biogazu z lagun pofermentacyjnych, który zapewnia większe pozyskanie biogazu oraz wyższą opłacalność ekonomiczną. Wykorzystanie materiału pofermentacyjnego jako bogatego w składniki odżywcze nawozu, zapewnia jednocześnie redukcję nieprzyjemnego efektu zapachowego. Rzeczywiste nakłady inwestycyjne na budowę biogazowni Poldanor, w zależności od wielkości, typu i sposobu realizacji wynoszą 8 -12 tys. zł na 1kW mocy zainstalowanej mocy elektrycznej..

Dr inż. Piotr Pasyniuk z Instytutu Budownictwa, Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie przedstawił propozycje przełamywania barier i ograniczeń rozwoju rynku biogazu rolniczego wynikające z uwag Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi do programu „Innowacyjna Gospodarka Rolnictwo Energetyczne”. Dotyczą one w szczególności wprowadzenia zmian w ustawie o odpadach, zmiany rozporządzenia Ministra Środowiska zmieniającego rozporządzenie w sprawie rodzajów instalacji objętych wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji, zmiany rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności, zmiany ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w ustawie o nawozach i nawożeniu. W wyniku wprowadzenia tych zmian spodziewane jest m.in. ułatwienie i rozpowszechnienie wykorzystywania jako nawozu pozostałości pofermentacyjnych z biogazowni rolniczych, rozszerzenie definicji nawozów naturalnych o produkty powstałe w biogazowni rolniczej w procesie metanowej fermentacji biomasy, wpisanie wytwarzania biogazu z odchodów zwierzęcych oraz produktów ubocznych produkcji rolno – spożywczej do *Tabeli rodzajów działań specjalnych produkcji rolnej*, objęcie podmiotów posiadających małe instalacje biogazowych możliwością uczestnictwa w handlu emisjami

Profesor Amon przedstawił również doświadczenia i wnioski z projektu EU-AGRO-BIOGAS, Szóstego Programu Ramowego, Priorytetu 6, skierowanego na poprawę wydajności biogazowni rolniczych a realizowanego przy współpracy z partnerami z Austrii, Niemiec, Danii, Holandii, Czech, Polski (Instytut Energetyki Odnawialnej we współpracy z firmą Poldanor S.A), Włoch i Wielkiej Brytanii. Projekt ma na celu rozwój i optymalizację całego łańcucha biogazowego poprzez testowanie rozwiązań w warunkach rzeczywistych, poczynając od produkcji surowców, wytwarzania biogazu, kończąc na wykorzystaniu wytworzonego z biogazu ciepła oraz elektryczności. Eksperymenty i zbieranie danych w biogazowniach eksploatowanych na skalę przemysłową mają na celu m.in. stworzenie, dostępnego on-line, atlasu substratów i ich mieszanin, optymalizację składu mieszanin substratów z punktu widzenia wydajności procesów, poprawę działania fermentorów, a także ocenę technologiczną procesu i opracowanie modelu ekonomicznego i technologicznego w formie programu ECOGAS.

Reprezentujący firmę GE Jenbacher Gas Engine Division (także partnera projektu EU Agobiogas) Pan Adam Czewiński z KWE Technika Energetyczna, będącej autoryzowanym przedstawicielem GE w Polsce, przedstawił doświadczenia firmy, uzyskane podczas realizacji projektu badawczego EU AgroBiogas, którego celem jest optymalizacja zużycia biogazu i przetworzenia energii. Na podstawie doświadczeń przeprowadzonych na 30 silnikach gazowych pracujących ponad 6 miesięcy oceniano min. jakość i ilość zużywanego gazu napędowego oraz jego wpływ na pracę silnika oraz zmiany stanu oleju, jakość oleju, oceniano także potrzebę odsiarczania gazu napędowego ze względu na powstawanie w nim osadów związków amoniakalno-siarkowo-węglowych i korozję oraz kondycjonowanie gazu w celu redukcji zawartości wody, amoniaku i osadów w ścieżce gazowej. Na podstawie przeprowadzonych doświadczeń stwierdzono m.in., że wartość pH oleju w zależy w znacznym stopniu od jakości gazu napędowego i może utrzymywać się przy wartości pH 6,5 (20 ppm 312-4571) i pH 6 (0 ppm 316-300) nawet przy 2500 godzinach pracy.

Kwestie techniczne i inżynierskie realizacji biogazowni były także poruszone przez przedstawicieli belgijskiej firmy i Enprotech jej krajowego partnera Mysak, które jako partnerzy seminarium, przedstawiły światowe doświadczenia w budowie biogazowni i zakres usług w ich ofercie na rynku polskim (projektowanie, kosztorysowanie i realizacja inwestycji). Prezes Wiśniewski stwierdził również, że w szczególności w Polsce, gdzie większość biogazowni będzie budowana ze wsparciem z funduszy UE (wymagających ofert cenowych na etapie wniosku i szybkich terminów realizacji po podpisaniu umowy dotacyjnej) należy spodziewać się wzrostu ilości projektów realizowanych w trybie GRI (generalny realizator inwestycji, *Turnkey* (realizacje pod klucz) oraz EPC (Engineering – Procurement - Construction).

Kwestiom pozyskiwania dofinansowania ze środków pomocowych na budowę biogazowni poświęcone były prezentacje z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (NFOSiGW) oraz Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego.

Dyrektor Departamentu Ochrony Powietrza, Pani Małgorzata Kijowska przedstawiła możliwości dofinansowania odnawialnych źródeł energii, w tym biogazowni ze środków NFOŚiGW w szczególności z Programu dla przedsięwzięć w zakresie odnawialnych źródeł energii i obiektów wysokosprawnej kogeneracji. Planowana alokacja puli środków na lata 2009 –2011 w wysokości 1,5 mld zł. Pierwszy etap Programu, zakłada przeznaczenie 40 % środków na inwestycje związane z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepłej przy

wykorzystaniu biomasy i biogazu. NFOŚiGW ogłosi w latach 2009 – 2011 przynajmniej trzy konkursy na podział tych środków. W 1 konkursie, obejmującym przedsięwzięcia o wartości powyżej 10 mln zł, liczba wniosków złożonych na biomasę i biogaz wyniosła 16 a planowana moc do zainstalowania obiektów 56,8 MW, co stanowiło 26 % wszystkich wniosków w konkursie. Dyrektor Kijowska podkreśliła, że jeden wnioskodawca, działając w imieniu własnym lub za pośrednictwem spółek zależnych, w których ma udziały przekraczające 50 %, może złożyć do danego konkursu tylko jeden wniosek o dofinansowanie. Pani Dyrektor podsumowała także zakończony w kwietniu 2009 nabór wniosków do Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko IX Oś Priorytetowa, Działanie 9.1 – Produkcja energii w wysokosprawnej kogeneracji. Alokacja środków UE na to działanie 9.1 wyniesie 83,77 mln euro. Do konkursu zgłoszono 36 projektów o łącznej wartości 2 557,0 mln PLN.

Pan Dariusz Kowalczyk z Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych przedstawił możliwości pozyskania środków z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na lata 2007 – 2013, Działanie 4.3 – Ochrona powietrza, energetyka, którego głównymi celami są poprawa jakości powietrza, zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Maksymalna wartość projektu dla inwestycji w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biomasy lub biogazu dla tego działania wynosi 10 mln PLN. Alokacja środków na Działanie 4.3 wynosi 146 750 000 €. Możliwe jest dofinansowanie maksymalnie do 85 % wartości inwestycji. Wymagany jest jednak wkład własny min. 3% - środki własne JST przy braku pomocy publicznej 15 %- dla pozostałych beneficjentów, gdy nie występuje pomoc publiczna lub 40% - w przypadku udzielenia pomocy *de minimis*

Co w praktyce oznacza przygotowanie wniosku o dofinansowanie budowy biogazowni? Na takie pytanie starali się udzielić odpowiedzi Pan Sebastian Piwowarski i dr Lesław Janowicz z PNO Consultants Sp. z o.o. Prelegenci przedstawili 11 rad - jak skutecznie pozyskać środki pomocowe UE, wśród których na szczególną uwagę zasługują wstrzymanie się z rozpoczęciem projektu do złożenia wniosku, zgłoszenie do konkursu odpowiednio wcześniej przygotowanego projektu, na co składa się zebranie dokumentacji formalno-prawnej, oraz wyznaczenie koordynatora projektu. Istotnymi czynnikami są także zapewnienie montażu finansowego inwestycji, oraz dotrzymywanie terminów na każdym etapie realizacji. Na ocenę projektu w zasadniczy sposób wpływa też stopień gotowości projektu do realizacji, o czym świadczy przede wszystkim dostarczenie takich dokumentów jak: potwierdzenie dostępności środków na sfinansowanie projektu, prawomocne pozwolenie na budowę, prawomocna decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych, oraz dokumentacja techniczna. W prezentacji przedstawiono także ocenę wskaźnikową wybranych technologii OZE: wiatru, biogazu, biomasy, wody, w której oceniano czynniki takie jak nakład inwestycyjny na 1MW, nakład inwestycyjny na 1 MWh planowanej produkcji energii oraz uśredniony czas pracy porównanie to wypadło niestety najmniej korzystnie dla biogazu.

Doświadczeniami zdobytymi w trakcie przygotowania wniosków o dofinansowanie budowy biogazowni w Uhninie podzielił się z uczestnikami seminarium Pan Sławomir Kępa z BDE EuroCompass. Jak pokazuje przykład tej biogazowni w procesie pozyskiwania funduszy należy zwrócić szczególną uwagę na wybór najlepszego źródła finansowania. Analiza szans i zagrożeń dla danej inwestycji wykazała, że najkorzystniejsze finansowo może być ubieganie o pozyskanie środków z Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego, nie będącego naturalnym mechanizmem wsparcia dla tego typu inwestycji. Okazało się jednak, że PO IG w RPO Małopolskim dla niektórych typów inwestycji w biogazowni może być atrakcyjniejszy od

centralnego Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, oraz Regionalnego Programu Operacyjnego nastawionego na energetykę. Przedstawiciele firmy doradczej podkreślają też znaczenie dostosowania projektu do kryteriów oceny, oraz potrzebę dobrej komunikacji z instytucjami zaangażowanymi w proces oceny, wyboru i realizacji projektów.

Seminarium potwierdziło rosnące zainteresowanie rozwojem rynku biogazowego, duże zapotrzebowanie na rzetelną i sprawdzoną - zweryfikowaną przez praktykę wiedzę i jest zachętą do kontynuacji tego typu spotkań branżowych w kolejnych latach. Przeprowadzona na koniec seminarium dyskusja zainicjowana i moderowana przez Pana Grzegorza Wiśniewskiego prowadziła do konkluzji, że developerzy i inwestorzy działają ciągle w obszarze dużego ryzyka prawnego, finansowego i technicznego. Brakuje spójności w tworzeniu prawa na rzecz rozwoju krajowych biogazowni oraz odpowiedzialnie przygotowanych przedników (poradników) inwestorskich, w tym procedur, informacji o substratach, procesach i technologiach oraz kosztów referencyjnych i kalkulatorów. Padła m.in. propozycja utworzenia internetowego forum biogazowego, konieczność praktycznych szkoleń i wymiany informacji oraz monitoringu i kompleksowej rewizji przepisów prawnych, których nowelizacje, jak dotychczas nie zawsze nie idą w parze z deklaracjami politycznymi.

Opracowanie:

Instytut Energetyki Odnawialnej

Warszawa, 26 czerwca 2009 r.